

Namn.....

REDAN TAGEN PROV

*Här är åtta citat ur boken. Bläddra och sök upp citaten och skriv **de första tre orden** i den mening som kommer efter!*

Jag väntar på att min kropp ska växa ifatt. Någon gång måste det hända. Men det är ingen större skillnad nu mot då vi började sjuan. Jag har bara blivit längre. Josefin ser ut som en kvinna nu.

_____

Tyvärr är det inte så enkelt. Man kan inte bestämma sig för att inte bli kär. Det händer mot ens vilja. Det smyger sig på en. Kroppen sviker en och är plötsligt full av känslor.

_____

Theo är min hemlighet. Jag brukar titta på honom i smyg. Några gånger har vi till och med pratat med varandra. Fast det är mest han som pratar. Jag vet att han gillar löpning, precis som jag.

_____

Så jag tar cykeln och ger mig av mot berget. Lite nyfiken är jag allt. Jag har hört att löpspåret där ska vara riktigt bra. Det ska bli kul att testa dem. Det tar bara tio minuter att cykla. Snabbare än jag trodde. När jag kommer fram börjar jag springa direkt. _____

Det tar tjugo minuter innan Jossan och Teo kommer ifatt mig. Då har jag fått ordning på min kropp igen. Jossan ser glad ut. Teo också. Jag undrar vad de pratat om. _____

- Hoppas att jag inte smittat dig.

- Jag mår fint. Just nu i alla fall.

Plötsligt känns det inte fullt så jobbigt att gå till skolan längre. Det känns hemskt att tänka så, men jag är glad över att Jossan blev sjuk. _____

Vi köper varsin falafel i kiosken på torget. Sen sätter vi oss på en bänk och äter. Jossan äter halva sin falafel. Sen suckar hon.

- Vad ska jag göra, Molly? _____

- Du var modig som vågade säga sanningen. Men jag var så kär i Theo. Jag trodde att du ville sabba det för mig. Nu fattar jag att det inte alls var så.

- Är du inte kär i honom längre?

- Äh, det gick över. Han är inte min typ. _____

REDAN TAGEN

PROV Facit

Jag väntar på att min kropp ska växa ifatt. Någon gång måste det hända. Men det är ingen större skillnad nu mot då vi började sjuan. Jag har bara blivit längre. Josefin ser ut som en kvinna nu.

Och jag ser ut som en tolvåring.

Tyvärr är det inte så enkelt. Man kan inte bestämma sig för att inte bli kär. Det händer mot ens vilja. Det smyger sig på en. Kroppen sviker en och är plötsligt full av känslor. **Känslor som vägrar att försvinna.**

Theo är min hemlighet. Jag brukar titta på honom i smyg. Några gånger har vi till och med pratat med varandra. Fast det är mest han som pratar. Jag vet att han gillar löpning, precis som jag. **Så det är mest det vi pratar om.**

Så jag tar cykeln och ger mig av mot berget. Lite nyfiken är jag allt. Jag har hört att löpspåret där ska vara riktigt bra. Det ska bli kul att testa dem. Det tar bara tio minuter att cykla. Snabbare än jag trodde. När jag kommer fram börjar jag springa direkt. **Jag är ju redan uppvärmd.**

Det tar tjugo minuter innan Jossan och Teo kommer ifatt mig. Då har jag fått ordning på min kropp igen. Jossan ser glad ut. Teo också. Jag undrar vad de pratat om. **De kan väl inte redan vara ihop?**

- Hoppas att jag inte smittat dig.

- Jag mår fint. Just nu i alla fall.

Plötsligt känns det inte fullt så jobbigt att gå till skolan längre. Det känns hemskt att tänka så, men jag är glad över att Jossan blev sjuk. **Då får jag ha Theo för mig själv.**

Vi köper varsin falafel i kiosken på torget. Sen sätter vi oss på en bänk och äter. Jossan äter halva sin falafel. Sen suckar hon.

- Vad ska jag göra, Molly? **Theo verkar inte vilja vara med mig längre.**

- Du var modig som vågade säga sanningen. Men jag var så kär i Theo. Jag trodde att du ville sabba det för mig. Nu fattar jag att det inte alls var så.

- Är du inte kär i honom längre?

- Äh, det gick över. Han är inte min typ. **Ni två passar mycket bättre ihop.**